

VERESS MIKLÓS

Somogyi utazás

*A zöld a győztes szín a zöld
eső-zöld völgyek lankák
hazatért szívemből kiüvölt
a bíbor otthontalanság*

*mért nem lehettem Berzsenyi
míg van ezerszám Nikla
éjjeltájt gyertyát oltani
pórokra s barmaikra*

*Csurgóra tanárt játszani
Csokonait szavalva
és sorsomat megváltani
futnék a Dráva-partra*

*Almás utcába almalopni
áradt Rinyában halat fogni
Kaposban bokáig fulladozni
Virág utcában virágozni*

*Suhogó ég van énfölöttem
vándorló föld van énalattam
de amíg emberré törődtem
nem én szaladtam*

nem én szaladtam

*a zöld az istenverte zöld
elsüllyedt idők dombok
s csak újra arcává törölt
a táj amely kihordott*

*megyek már Szegedre szegesedni
Tiszába tisztultan feledni
Marosba kimart lábbal lépni
Tápéra zöldet zöldet tépni*

*most újra elárul a szó itt
az ő helyett a számon e
tűdömmé Somogy lombozódik
szemem mennyboltja hűlt ege*

*A zöld az áldott szín a zöld
anyaöl-völgyek lankák
visszatért szívemből kiüvölt
a bíbor otthontalanság*

Kettős világfa

Panegirisz Takáts Gyulára

*Gyökérrel ággal dió-világfával
Pannónia tündér örömeivel
Mit is törődnél a gúzsbabújt világgal
Csillag-margaréták nagy egébe nézel*

*Micsoda gyökér micsoda fa
Koronája föld és tengerek alatt
Hajszálgyökérzik tejutakba
Again világrész-madarak*

*Dombok hűvös nyugalma igéz
Merengő arcoddá bűvölt zene
Belőle tóvá váltan visszanéz
Pannóniai János bölcs szeme*

*Meséket fúj hetvenhét fejű sárkány
Tűzét oltani kulacsok kotyognak
Kunkorodik köréd hatvan szivárvány
Farkáról hatvan kismalacoknak*

KORMOS ISTVÁN

Rue Christine

*Többé nem lát a csizmadia engem
Rue Christine macskaköveid többé nem koptatom
lómészárszék ura Pierre utolszor biccent
rádverek borbélytányér és Conti te se látsz
Apollinaire itt császokált meglékelt koponyával
meglékelt szívemet kövedre lecsapom
hülye a m i turisták emlékemre hugyoznak
fölötted elrepül Kiki Marie-France Anke*